

Invalidforsikringslovens Regler blev bragt til Ophør. Saaledes som Lovforslaget var formet, stødte det paa den Opfattelse fra flere Sider i Landstinget, at en ret omfattende Administration vilde foranlediges ved dets Ophøjelse til Lov. For § 1's Vedkommende er der derfor i Landstinget i Samarbejde mellem Udvalget og Indenrigsministeriet sket Ændringer, som jeg haaber løser Opgaven paa tilstrækkelig praktisk og dog fyldestgørende Maade, saaledes at administrative Vanskeligheder som Følge af det administrative Apparat vil undgaas.

I §§ 2—4 er der stillet Forslag, som indeholder Regler om Tilsyn med visse Invalidere nydere, som ikke evner at disponere fornuftigt, samt Regler om Kontrol med, at der ikke indtræder nogen Art af Dobbeltforsørgelse ved Udbetalingen af Rente til aandssvage og sindssyge og lignende, for hvem der i Forvejen er etableret offentlig Forsorg. Jeg tror, den Form, disse Bestemmelser har faaet, vil vise sig fuldt svarende til Hensigten, idet de er udarbejdet i nøjeste Forstaaelse med Lederen af den Institution, som hele den retlige Forvaltning af Invalidesørgsmaalet paa-hviler, og som i denne Sag besidder særdeles omfattende Kundskab.

Der var i Forslaget, som det oprindeligt forelaa for det høje Landsting, en § 6, som nu er udgaaet, og som gik ud paa, at Arbejdsgivere, som til Invalidefonden ydede Præmier for saadanne i deres Virksomhed arbejdende Personer, som paa Grund af særlige Omstændigheder: manglende Indfødsret, Formuebesiddelse, for stor Indtægt, ikke kunde komme ind under Invalidelovens Forsorg, skulde have Præmierne tilbagebetalt. Det vilde i og for sig have været naturligt at fritage Arbejdsgiverne for Præmiebetaling for saadanne Personer, men da dette vilde medføre et Besvær for Forsikringssselskaberne, gennem hvilke Præmieopkrævningen foretages, som der efter min Opfattelse ikke er Grund til at lægge paa dem, var der ikke anden Vej end den ret omstændelige Tilbagebetalingsvej, der unægtelig kunde føre til et administrativt Besvær, som burde undgaas, hvis det var muligt. Det har imidlertid med Hensyn til Løsningen af denne Opgave i Landstinget ikke været muligt at naa til noget Resultat, og Følgen er da blevet den, at den foreslaaede § 6 med Tilslutning fra alle Partier er udgaaet, saaledes at Arbejdsgiverne ogsaa fremtidig maa betale Præmier for den hele Arbejdsstab, uanset om der indenfor den findes Personer, som ikke, selv naar deres Ar-

bejdsevne maatte gaa ned til $\frac{1}{3}$ af det normale, vilde kunne faa Adgang til den aarlige Invalidereente. Det er jo et Forhold, der har givet Anledning til Utilfredshed, og som utvivlsomt ogsaa vedvarende vil give Anledning dertil, og jeg føler mig overbevist om, at det er et Spørgsmaal, som til sin Tid maa ordnes. Det har blot ikke været muligt at faa det gjort under Behandlingen af denne Lov.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling.

Chr. Søgaard: Efter at den højtærede Indenrigsminister saa udførligt har omtalt Forslaget, og efter at dette har været behandlet ret grundigt i Landstinget, gennemgaaet en udførlig Udvalgsbehandling der og nu kommer til os enstemmigt vedtaget af Landstinget, kan jeg fatte mig meget kort.

Hovedpunktet i Forslaget er efter min Mening Bestemmelsen om, at ikke alle, der er i Sygekasse, samtidig er invalidforsikret. Saaledes var det vedtaget i 1921, og det er gaaet her, som det er gaaet paa andre Omraader, hvor man ikke tidligere har haft Erfaring, at naar Loven bliver praktiseret, kan der vise sig enkelte Mangler. Det har ogsaa vist sig her. Forholdet er jo det, at siden der er kommet en Bestemmelse om, at kronisk syge kan være i Sygekasse, kan man udmærket godt være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse uden at være kvalificeret til at være invalidforsikret. Det maa jo nemlig ligge i Sagens Natur, at for at blive invalidforsikret maa man, i alt Fald i det Øjeblik man bliver forsikret, have over $\frac{1}{3}$ af sin Arbejdsevne, men det er ikke givet, at alle, der kommer i Sygekasse, har det. Derfor er det efter min Opfattelse meget rigtigt, at det nu her foreslaas, at der skal være, om jeg saa maa sige, to Optagelser, først Optagelsen i Sygekasse og dernæst Optagelsen til Invalidforsikring, og det er jo Sygekassebestyrelsen, der efter Erklæring fra Sygekasselægen bestemmer, hvem der saaledes kan optages til Invalidforsikring. Hvis vedkommende bliver afvist, kan det appelleres til højere Myndighed. Forholdet er vel nok det, at siden Loven om Invalidforsikring blev vedtaget, har der været en Del Tilgang til Sygekasserne, ikke i første Linie med det Formaal for Øje at komme i Sygekasse, men med det Formaal for Øje at faa Invalidunderstøttelse, og der har maaske ogsaa været nogen Fristelse for Sygekassebestyrelserne til, selv om man maa sige, at det er ret tvivlsomt, om de er